

Μαθαίνοντας ν' ακούμε βυζαντινή μουσική

[Πολιτισμός](#) / [Συνεντεύξεις](#)

Συνεχίζεται με επιτυχία ο δεύτερος ειδικός κύκλος του Ελεύθερου Εργαστηρίου Μουσικής Παιδείας, στη Μουσική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος “Λίλιαν Βουδούρη”, στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

Τα σεμινάρια των δύο πρώτων ενοτήτων με θέμα “Όπερα και αρχαίοι μύθοι” και “Μουσική για τον κινηματογράφο”, έχουν ήδη πραγματοποιηθεί σημειώνοντας μάλιστα μεγάλη προσέλευση κοινού. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα σεμινάρια βιντεοσκοπήθηκαν και διατίθενται ελεύθερα στην ιστοσελίδα της Μεγάλης Μουσικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος “Λίλιαν Βουδούρη” (<http://www.mmb.org.gr/page/default.asp?la=1&id=6716>), ενώ πλούσιο φωτογραφικό υλικό διατίθεται στη σελίδα της Βιβλιοθήκης στο [facebook](#).

Δύο ακόμη ενότητες θα φιλοξενηθούν φέτος στο Εργαστήρι Μουσικής Παιδείας, με θέμα “Βυζαντινή Μουσική” και “Εισαγωγή στην ελληνική δημοτική μουσική”.

οπτικοακουστικό υλικό, παρουσιάζουν καθηγητές Πανεπιστημιακών Τμημάτων Μουσικών Σπουδών και ειδικοί επιστήμονες.

Την Τετάρτη 19 Φεβρουαρίου ξεκινά η τρίτη ενότητα του Ελεύθερου Εργαστηρίου Μουσικής Παιδείας, με τα τρία σεμινάρια του Αχιλλέα Χαλδαιάκη, Αναπληρωτή Καθηγητή στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα “Βυζαντινή Μουσική”. Οι συναντήσεις θα γίνουν στις 19, 26 Φεβρουαρίου και 5 Μαρτίου 2014.

Κάθε ένα από τα τρία σεμινάρια αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη πτυχή της Βυζαντινής μουσικής: στις 19 Φεβρουαρίου θα αναλυθεί “Το δίπολο θεωρίας - πράξης”, στις 26 Φεβρουαρίου “Η «Φωνή» της Ιστορίας”, ενώ στις 5 Μαρτίου ο κ. Χαλδαιάκης θα αναφερθεί στην “Μελοποιία μεταξύ παράδοσης και νεωτερισμού”.

Ο Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, Αχιλλέας Χαλδαιάκης, μίλησε στην Πεμπτουσία για την τρίτη ενότητα του Ελεύθερου Εργαστηρίου Μουσικής Παιδείας.

Πεμπτουσία: Σε ποιους απευθύνεται αυτό το πρόγραμμα; Απαιτούνται ιδιαίτερες γνώσεις βυζαντινής μουσικής για να παρακολουθήσει κάποιος τα μαθήματα;

Α.Χ.: Αυτά τα μαθήματα και γενικότερα η λογική της Βιβλιοθήκης είναι ότι απευθύνονται σε ανθρώπους φιλόμους, οι οποίοι θέλουν μια πρώτη γνωριμία με το συγκεκριμένο είδος της μουσικής. Αυτή η γνωριμία πρέπει να είναι απροϋπόθετη σε ότι αφορά στο γνωστικό επίπεδο, αλλά να είναι ταυτόχρονα

γοητευτική απευθυνόμενη σε εξ ορισμού φιλόμουςους.

Πεμπτουσία: Θα θέλατε τώρα να μας μιλήσετε για τη θεματολογία των τριών σεμιναρίων;

Α.Χ.: Σε ότι αφορά στην πρώτη ενότητα, είναι το πολύ απλό, ότι πολλές φορές θεωρητικολογούμε και απεραντολογούμε με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται κανείς να καταλάβει τι θέλουμε να πούμε, έστω και αν μιλάμε για ένα πράγμα που είναι οικείο και προφανές για όλους μας και η πράξη είναι μια παράμετρος που συμβάλει αποφασιστικά για να καταλάβει κανείς και τη θεωρία. Προσπαθώ να προσεγγίσω τη θεωρία μέσα από την πράξη.

Η “φωνή” σημαίνει ότι η ιστορία πολλές φορές είναι ένα πράγμα βαρετό και όχι τόσο γοητευτικό για κάποιον που ασχολείται με αυτήν και διαβάζει τα της ιστορίας, στις περισσότερες περιπτώσεις είναι μια στείρα παράθεση από χρονολογίες, γεγονότα και πρόσωπα. Ενώ για τη μουσική υφίστανται τα δεδομένα αλλά έχουν και συγκεκριμένη “φωνή”. Δηλαδή η ιστορία της μουσικής μας τραγουδάει και μας τραγουδάει ένα πολύ όμορφο τραγούδι. Αντί να αποστηθίσουμε την ιστορία, να ακούσουμε αυτό το τραγούδι και να προσεγγίσουμε την ιστορία με ένα τρόπο μουσικό. Να είναι όχι μια ιστορία μουσικής αλλά μια μουσική ιστορία, μια ιστορία δηλαδή που τη διηγείται κάποιος μέσω της μουσικής και προφανώς εννοώ τη μουσική που έχουν γράψει τα πρόσωπα που στοιχειοθετούν την ιστορία της μουσικής.

Πεμπτουσία: Τι εννοείτε όταν λέτε “Μελοποιία μεταξύ παράδοσης και νεωτερισμού”;

Α.Χ.: Είναι μια καινούργια ματιά στο επίπεδο της μουσικής ανάλυσης και τεχνικής κατασκευής των μελωδιών ξεκινώντας από το σήμερα και πηγαίνοντας προς τα πίσω. Είναι μια ανάλυση λεπτομερής που υποστηρίζει τα μουσικά κρατήματα που θα ερμηνεύσει τόσο ο εισηγητής όσο και ο χορός των ψαλτών “Οι Μαϊστορες της Ψαλτικής Τέχνης”, που θα συμμετάσχει στα σεμινάρια και δείχνουν μέσα από τη διαδικασία αυτής της ανάλυσης, ότι πίσω από το ρηξικέλευθο, το καινοφανές, το καινούργιο στην τέχνη, που πολλές φορές φαντάζει σε μια πρώτη εκτίμηση ότι δεν έχει καμία σχέση με τις ρίζες και την παράδοση, κρύβεται αυτό το δεδομένο: η παράδοση και οι παλιοί τρόποι, τα παλιά πατήματα που τα ήξεραν όλοι οι συνθέτες της μουσικής και τα παρουσιάζουν με ένα καινούργιο και επαναδιατυπωμένο και πιο φρέσκο τρόπο.

Κατερίνα Χουζούρη

<http://bit.ly/LQtFIA>